

Р Е Ш Е Н И Е № 278

гр.Перник, 15 ноември, 2011 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник , касационен състав , в публично заседание на двадесет и шести октомври две хиляди и единадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Емилия Иванова
Слава Георгиева

при секретаря Т.М. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник – прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Станчев, к.н.а.х.д.№ 278/2011 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 63, ал. 1, предл. 2 ЗАНН, във вр. чл. 208 и сл. по глава XII от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Директорът на Д “ИТ Софийска Област” – София обжалва решение № 45, постановено по нах дело 67/2011 г. по описа на Районен съд – Брезник, с което е отменено наказателно постановление № 23-2301483/20011 г., издадено от този административно наказващ орган. В касационната жалба се излагат твърдения, че решението на районен съд е незаконосъобразно, правят се доводи за необоснованост иска се отмяна на съдебния акт, като касационният състав се произнесе по същество и постанови решение, с което да потвърди наказателно постановление № 23-2301483/20011 г., издадено от Директор на Д “ИТ Софийска Област”, по силата на което на “ИЛ – ТОШ – Г. ***”, представлявано от управител И.Г., в качеството му на работодател е наложено административно наказание “имуществена санкция” в размер на 2000 лева, на основание чл. 416, ал. 5 във вр. чл. 414, ал. 1 от КТ. Касационната жалба се поддържа от процесуален представител.

Ответникът по касационната жалба “ИЛ – ТОШ – Г. и Стоилков” СД, представлявано от И.Г. и чрез процесуален представител оспорва основателността на касационната жалба и изразява становище да се остави в сила обжалваното съдебно решение.

Участващият в производството пред Административен съд представител на Окръжна прокуратура Перник предлага решението на РС Брезник да бъде оставено в сила.

Съдът, като обсъди доводите на страните във връзка с доказателствата по делото прие следното.

Касационната жалба е подадена в законовия срок от участваща в административно наказателното производство страна и е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

По същината си касационната жалба не съдържа аргументирано развити касационни оплаквания. Преобладаващо оплакванията са за необоснованост на решението на въззивния съд.

По реда на изискването, заложен в разпоредбата на чл. 218, ал. 2 от АПК, приложима в настоящото производство съдът извърши служебна проверка на обжалвания съдебен акт и не намира основания за отмяната му.

За да постанови обжалваното съдебно решение, районният съд е приел, че АНО е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, което е наложило отмяната на оспорваното наказателно постановление.

Административното наказание е наложено за това, че на 11.X.2010 г. служители на АНО, при извършване на проверка на ответника по касационната жалба по спазване на трудовото законодателство са стигнали до извода за допуснати нарушения на 20 и 25 октомври 2010 г. от страна на "ИЛ – ТОШ – Г. и Стоилков" СД. Действително, посочването на различни дати за издаване на акта за установяване на административно нарушение съставлява процесуално нарушение по смисъла на чл. 42, т. 2 от ЗАНН. Същото обаче е от категорията на съществени, защото се приема, че се нарушава правото на защита на санкционирания субект. И това е аргументирано от въззивният съд при обсъждане законосъобразността на АУАН. Нещо повече, процесуално задължение на АНО е да провери законосъобразността на действията на органа съставил АУАН. След като не е изпълнено изискването на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН, по аргумент за по силно основание, следва да се приеме, че са правилни изводите на районен съд за това, че няма меродавна дата за установяване на допуснато административно нарушение от страна на въззивника.

Изложеното от касатора, че очевидно е станала техническа грешка не се споделя от настоящия съдебен състав. Разминаването в датите на съставяне на АУАН и връчването му на нарушителя са приети и от АНО в издаденото наказателно постановление, в което при противоречиви данни последният е приел, че АУАН е издаден на 25.X.2010 г. Не се коментира кога е съставен акта, а това, според редакцията на АУАН е 11.X.2010 г.

В хода на извършваната проверка, Административен съд Перник намира, че районен съд е изследвал и решил всички въпроси, както по фактите, така и по правото, от които зависи изходът на делото. Прилагането на нормите, които определят отговорността на всеки нарушител е гаранция за справедливост на процедурата. В тежест на административнонаказващия орган е било и е да конкретизира точно и изчерпателно както текстовете от закона, които са били нарушени, така и тези, по които е ангажирана административно-наказателната отговорност на дееца. Изпълнението на това задължение е елемент от спазване принципа на законосъобразност. Недопустимо е в съдебна фаза да бъдат отстранявани допуснати пороци при съставяне на АУАН и издаване на НП, каквито са оплакванията на касатора, развити в хода на настоящото производство.

При тези правни изводи съдът не намира основание да уважи касационната жалба срещу решението на районен съд Брезник, постановено по нахд 67/11 г. и в тази връзка, същото следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения, Административен съд Перник

Р Е Ш Е Н И Е

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 45 от 28.VII.2011 г., постановено по нах дело 67/2011 г. по описа на Районен съд – Брезник.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: 1.
2.

